

Reakce Veroniky Válkové po premiéře scénického čtení z její knihy Vznik ČSR 1918 – Velezrada se trestá

Když mi před časem David Vacke nabídl scénické zpracování mojí nejnovější knihy ze série Kouzelný atlas, byla jsem trochu na vážkách. Bára, hlavní hrdinka série, je sice už *velká holka*, bylo jí dvanáct, ale pustit ji takhle samotnou do světa... a s cizími lidmi? Ale pak jsem si řekla: poradila si ve starověkém Egyptě, poradila si v Římě, za husitů i v době sedmileté války, tak to snad zvládne i v Uherském Hradišti, a kývla jsem.

Dobře jsem udělala.

Včerejší premiéru jsem si nesmírně užila. Tereze Hrabalové jsem tu dvanáctiletou puberťačku opravdu věřila. Žasla jsem, jak herci s minimem rekvizit a hromadou klobouků vykouzlili kupu postav a scén. Zalykala jsem se smíchy, když se Bára dohadovala se svými knižními rodiči nebo když Jiří Hejcman přesvědčivě zahrál kočičku. Trnula jsem, když Báře hrozila smrt zastřelením za velezradu. Dojímal mě Andrej Viktorovič, ruský zajatec na Dobříši, a bralo mě za srdce, když se vyhlašovalo Československo. Ačkoliv jsem děj i texty znala, konec konců sama jsem to napsala, měla jsem pocit, že to všechno zažívám poprvé. Bylo skutečně fascinující vidět, jak moje postavy a můj příběh uchopil někdo jiný. Byl to krásný zážitek, hercům a Davidu Vackovi jako režisérovi za to moc děkuji a doufám, že tímhle naše spolupráce nekončí, protože vím, že do Uherského Hradiště můžu Báru kdykoliv bez obav vyslat za dalším dobrodružstvím znovu. Nesmírně jsem si to užila, a byť jsem (počítám-li i cestování po Praze) byla asi 10 hodin na cestách, vůbec jsem nebyla unavená, přivezla jsem si také hromadu pozitivní energie. Jsem moc ráda, že se akce podařila, pan Vacke a spol odvedli fantastickou práci, doufám, že budou mít spoustu repríz.

Veronika Válková